

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร
ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
Developing Students' English Listening and Speaking Skills through the Use of Instructional
Package Based on Communicative Approach for the Course "English for Teacher"
at the Faculty of Education, Chandrakasem Rajabhat University

กัญญาภัทร แสงแป้น¹ พรนภัส ทับทิมอ่อน¹
Kunyaphat Saengpaen¹ Pornnapat Thaptim-on¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร
ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลัง จากการใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารใน
รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับ
การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับ
ครูกับการสอนแบบปกติ และ 4) ประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2557 โดยการจับสลากจำนวน 2 ห้องเรียน จาก 4 ห้องเรียน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบจัดกลุ่ม
ตามลำดับชั้น (Cluster random sampling) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม 1) กลุ่มทดลอง คือ กลุ่มนักศึกษา
ที่ใช้ชุดการเรียน จำนวน 30 คน 2) กลุ่มควบคุม คือ กลุ่มนักศึกษาที่ใช้วิธีการสอนปกติจำนวน
30 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ Paired t-test และ Independent t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชา
ภาษาอังกฤษสำหรับครู มีประสิทธิภาพ 81.20/81.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้
80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนตามแนวการสอน
แบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียน
การสอนโดยใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียน
การสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผลการประเมินความพึงพอใจของ
นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารโดยรวมอยู่ที่ 4.36
(SD. = 0.70) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ชุดการสอน การสอนแบบสื่อสาร ภาษาอังกฤษสำหรับครู

¹สาขาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

Abstract

The objectives of the research were to 1) develop the instructional package on English for Teacher course based on the Communicative Approach to meet the 80/80 efficiency standard criterion 2) compare the students' learning achievement before and after using the instructional package 3) compare the students' learning achievement with instructional package based on the Communicative Approach and traditional teaching and 4) to survey the satisfaction on the use of instructional package. The sample in this study were 2 classrooms (30 students each) from a total of 4 classrooms who enrolled English for Teacher course in the second semester of the academic year 2014, selected by using random sampling technique. The selected students were divided into two groups: 1) the experimental group taught by using the instructional package 2) a control group taught by traditional teaching.

The results of the analyses revealed that the efficiency of the instructional package on English for Teacher course based on the Communicative Approach, developed by the researcher was at 81.20/81.70, which was higher than the 80/80 criterion. The research finding has revealed that the achievement of students after being taught by using instructional package was higher than prior to having been taught by traditional teaching at the significant level of 0.05.

Keywords: Instructional Package, Communicative Approach, English for Teacher course

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีความแตกต่างกัน มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ จัดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษาในสาขาต่าง ๆ บางสถาบันจัดให้เป็นวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) เพื่อเรียนทักษะภาษาอังกฤษ บางสถาบันจัดให้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purpose) หรือการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purpose) ซึ่งเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษที่จัดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ของวิชาเฉพาะต่าง ๆ เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน ภาษาอังกฤษสำหรับครูในสถาบันอุดมศึกษาที่มีการผลิตครูวิชาชีพกำหนดรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะตามแต่ละสาขาวิชา วิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูเป็นรายวิชาภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทั้งทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในระดับเบื้องต้นได้ แต่จากการวัดความรู้ในรายวิชาพบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงครึ่งของคะแนนเต็ม ปัญหาที่พบมากที่สุดคือการออกเสียงระดับคำและประโยคไม่ถูกต้อง เนื่องจากนักศึกษามีพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ รวมทั้งไม่สามารถนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันได้เท่าที่ควร สอดคล้องกับ พีรพงศ์ สุขแก้ว (2548) ที่กล่าวว่า ผลการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทักษะฟัง-พูด ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ดีเท่าที่ควรปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากหลายสาเหตุ สาเหตุที่สำคัญอย่างหนึ่งคือผู้เรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ และสภาพการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพนั้นควรใช้กิจกรรมที่มีการออกแบบให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอจะช่วยให้การสอนนั้นมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนที่จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ คือ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เน้นในเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสารและการสื่อความหมาย นอกจากนี้วิธีการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) ที่มีหลักการฝึกไวยากรณ์ให้เคยชิน โดยการฝึกปากเปล่ากับแบบฝึกชนิดต่าง ๆ และการให้ผู้เรียนฝึกใช้รูปแบบไวยากรณ์ (Pattern Practice) ได้อย่างเป็นอัตโนมัติ เมื่อนำวิธีฝึกอุปประโยคตามวิธีสอนแบบฟัง-พูดมาใช้ ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำในโครงสร้างภาษาขึ้นเองได้ แล้วจึงฝึกเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นการฝึกความคล่องในการใช้ภาษา เป็นลำดับถัดมา (Murtag อ่างใน จูไรรัตน์ สวัสดิ์ และคณะ (2552)

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูซึ่งจัดอยู่ในหมวดวิชาชีพครูบังคับที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนโดยวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูที่จัดสอนในคณะศึกษาศาสตร์ถือเป็นวิชาที่ให้ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนของตนเองในอนาคต ผู้สอนจึงต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟังและการพูดอันเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของโดยใช้วิธีการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาดังกล่าว และจากการสอนที่ผ่านมานักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบการสื่อสาร (Communicative Approach) เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ

สำหรับครู มหาวิทยาลัย ราชภัฏจันทร์เกษมโดยผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าวิธีการสอนแบบการสื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทักษะการฟัง-พูดได้ดียิ่งขึ้น จึงนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูกับการสอนแบบปกติ
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีต่อชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ชั้นการหาประสิทธิภาพ
ประชากรที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือ ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษมที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ปีการศึกษา 1/2557 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 30 คน รวมจำนวน 60 คน
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบจัด

กลุ่มตามลำดับชั้น มีขั้นตอนในการทดสอบประสิทธิภาพเครื่องมือ 3 ขั้นตอน คือ

การทดสอบขนาดเล็ก ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก จำนวน 3 คน

การทดสอบขนาดกลาง ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดกลาง จำนวน 15 คน

การทดสอบขนาดใหญ่ ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ จำนวน 30 คน

2. ขั้นตอนการทดลอง

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษมที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ปีการศึกษา 2/2557 จำนวน 4 หมู่เรียน หมู่เรียนละ 30 คน รวมจำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจัดกลุ่มตามลำดับชั้น (Cluster random sampling) โดยเลือก 1 หมู่เรียนเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และเลือกอีก 1 หมู่เรียนเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ การใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร (Communicative Approach Instructional Package)

2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟัง และการพูด

สมมติฐานของการวิจัย

1. ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. นักศึกษาที่ใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาที่ใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนในชั้นเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักศึกษาที่ใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

1. ชุดการสอน

1.1 กำหนดเนื้อหาชุดการสอน โดยแบ่งออกเป็น 8 หน่วย ได้แก่ greeting, school communication, subjects, direction, occupation, weather, places and education.

1.2 สร้างชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีองค์ประกอบ คือ คู่มือครู และคู่มือผู้เรียน

1.3 นำชุดการสอนที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ศึกษาเอกสาร สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง โดยนำเนื้อหาในแต่ละบทมาเป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.3 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจและพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองกับ

นักศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูแล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ความยากง่ายรายข้อ (p) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบทดสอบ

2.4 นำข้อสอบที่วิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน คัดเลือกข้อสอบเฉพาะที่มีค่าความยากรายข้อ (p) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00

2.5 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ เพื่อเป็นแบบทดสอบที่จะนำไปทดลองจริงต่อไป

3. แบบประเมินความพึงพอใจ

3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนผ่านวิธีการสอนแบบสื่อสาร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และเนื้อหาโดยวิธีเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมและความครอบคลุมเนื้อหา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความเข้าใจ และการใช้ภาษาที่เหมาะสม

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยใช้ชุดการสอนตามลำดับดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 3 ขั้นตอน คือ ทดลองแบบกลุ่มเล็ก ทดลองแบบกลุ่มกลาง และทดลองแบบกลุ่มใหญ่

2. ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบ
สื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูผ่านการหา
ประสิทธิภาพแล้วนำมาทดลองกับกลุ่มทดลองโดย
ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ

3. ผู้วิจัยศึกษากระบวนการเรียนการสอน
ตามชุดการสอนที่สร้างขึ้น

4. เก็บข้อมูลหลังการทดลองโดย
ประเมิน

4.1 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัย

4.2 วัดความพึงพอใจที่มีต่อชุด
การสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชา
ภาษาอังกฤษสำหรับครู

5. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมา
วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน
ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคุณภาพของเครื่องมือในการเก็บ
รวบรวมข้อมูล

1.1 หาค่าความตรงตามเนื้อหา โดย
หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับ
เนื้อหา IOC (Index of Item Objective Congruence)
(สุรวาท ทองบุ, 2550) โดยพิจารณาคัดเลือก
เฉพาะข้อสอบที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ .50 ถึง 1.00

1.2 หาค่าคุณภาพของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ดังนี้

1.2.1 ค่าความยาก (P) รายข้อ

1.2.2 ค่าอำนาจจำแนก (B – Index)

รายข้อ

1.2.3 ค่าความเที่ยง (Reliability)
ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของ โลเวท
(Lovett)

1.3 หาคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจ
ของผู้เรียนที่มีต่อความเหมาะสมของการพัฒนาทักษะ
การฟังและการพูด โดยใช้ชุดการสอนตามแนวการสอน

แบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม
วิเคราะห์ดังนี้

13.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
เป็นรายข้อ r_{xy} โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม
(Item – total Correlation)

1.3.2 ค่าความเที่ยง (Reliability)
ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์
แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค
(Cronbach)

การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตาม
แนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษ
สำหรับครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
จันทร์เกษม

1. หาค่าประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) ของชุด
การสอน โดยการหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ
(E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) (ชัยยงค์
พรหมวงศ์, 2537)

2. วิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน
และวัดความพึงพอใจที่มีต่อความเหมาะสมของ
ชุดการสอนโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน

2.1 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน
การวิจัย

วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
ผู้เรียนที่เรียนโดยชุดการสอน ระหว่างก่อนเรียนกับ
หลังเรียน โดยการทดสอบที (t – test Dependent
Sample) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของผู้เรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ด้วย (t – test Independent Sample)

ผลการวิจัย

1. ผลทดสอบระหว่างเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.20 และการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 81.17 แสดงว่าชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู มีประสิทธิภาพ 81.20/81.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 (ตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 1)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 2)

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนในชั้นเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3)

4. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนตามแนว การสอนแบบสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู โดยรวมอยู่ที่ 4.36 (S.D. = 0.70) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วน 3 ความพึงพอใจมากที่สุดคือภาพกับเนื้อหาสื่อความหมายได้ดีมีคะแนนความพึงพอใจอยู่ที่ 4.53 (S.D. = 0.56) ส่วนด้านความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหา ปริมาณภาพกับเนื้อหาเหมาะสมรูปแบบตัวอักษรและขนาดอักษร อ่านง่าย การนำเสนอเนื้อหา มีความต่อเนื่อง เนื้อหาและการยกตัวอย่างอธิบายได้เข้าใจ ความเหมาะสมของการออกแบบจัดวาง ใช้งานได้สะดวก และปริมาณเนื้อหาใน

แต่ละบท ทั้งหมดมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 4)

จากการศึกษาทดลองครั้งนี้ ปรากฏผลการศึกษาวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลทดสอบระหว่างเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.20 และการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 81.17 แสดงว่าชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู มีประสิทธิภาพ 81.20/81.70 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 อภิปรายได้ว่าการที่ค่า E_1 สูงกว่า E_2 นั้น เนื่องจากว่า ก่อนนำชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู มาใช้ในการทดสอบ กับกลุ่มตัวอย่างนั้น จะมีการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการสอนก่อน ทั้งผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และผ่านการทดลองจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 30 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยร้อยละของประสิทธิภาพชุดการเรียน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80/80 โดยเริ่มจากการกำหนดผลผลิต และรวบรวมข้อมูลที่จะทำการพัฒนา แล้วนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบตามขั้นตอนของผลผลิต นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน 3 ครั้ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขทั้งจากผู้เชี่ยวชาญและจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา (กำธร บุญเจริญ. 2550) มนตรี แยมกลีกร (2550) ได้กล่าวไว้ว่าการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ กระทำได้โดย การประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จากการใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษ

สำหรับครู พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วย ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากชุดการสอนเป็นวิธีการสำคัญอย่างหนึ่งในการนำเอาทรัพยากร ที่มีอยู่มาใช้ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย (Duan, 1973) เช่นเดียวกับแนวคิดของชวัญตา ทองใบ (2553) ที่ได้กล่าวว่าชุดการเรียนเป็นเครื่องมือที่ครูผู้สอนสร้างขึ้น เพื่อทดลองสอนโดยศึกษาจากทฤษฎีของนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน แล้วนำมาประยุกต์เข้าด้วยกันจัดเนื้อหาให้เป็นระบบอย่างรัดกุมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนและบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาด้วยตนเองตามความสามารถ โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ เนื้อหาของชุดการเรียนจะสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษา

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนในชั้นเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ มีคส์ (Meeks, 1972) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบวิธีสอนแบบใช้ชุดการสอนกับวิธีสอนแบบธรรมดา ผลการวิจัยพบว่า วิธีสอนโดยใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนด้วยวิธีสอนแบบธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของผู้ที่อยู่ในกลุ่มทดลองทุกคนโดยทำการสำรวจก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าทุกคนมีพัฒนาการทางเจตคติที่ดีต่อการสอนโดยใช้ชุดการสอนเพิ่มขึ้น

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนตามแนวการสอนแบบสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู โดยรวมอยู่ที่ 4.36 (S.D. = 0.70) มีความ

พึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วน 3 ความพึงพอใจมากที่สุดคือ ภาพกับเนื้อหา สื่อความหมายได้ดี มีคะแนนความพึงพอใจอยู่ที่ 4.53 (S.D. = 0.56) ส่วนด้านความน่าสนใจในนำเสนอเนื้อหา, ปริมาณภาพกับเนื้อหาเหมาะสม รูปแบบตัวอักษรและขนาดอักษร อ่านง่าย การนำเสนอเนื้อหาที่มีความต่อเนื่อง เนื้อหาและการยกตัวอย่างอธิบายได้เข้าใจความเหมาะสมของการออกแบบจัดวาง ใช้งานได้สะดวก และปริมาณเนื้อหาในแต่ละบท ทั้งหมดมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิवास (Vivas, 1985) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบพัฒนา และประเมินค่าของการรับรู้ทางความคิดของผู้เรียนเกรด 1 ในประเทศเวเนซุเอลา โดยใช้ชุดการสอน จากการศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความพร้อมในการเรียนด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านเชาวน์ปัญญา และด้านการปรับตัวทางสังคม ผลการวิจัยพบว่านักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีความสามารถในด้านความคิดด้านความพร้อมในการเรียน ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านเชาวน์ปัญญา และด้านการปรับตัวทางสังคม หลังจากได้รับการสอนด้วยชุดการสอนสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับสอนแบบปกติ และมีความพึงพอใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นลินี อินดีคำ (2551) ได้สร้างชุดพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เรื่องสารรอบตัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุตรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่าชุดพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เรื่องสารรอบตัว มีประสิทธิภาพ 78.84/78.08 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สูงกว่าก่อนใช้ชุดพัฒนาทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดพัฒนาทักษะกระบวนการทาง

วิทยาศาสตร์ เรื่องสารรอบตัว อยู่ในระดับพอใจ
มากที่สุดเช่นกัน

กระตือรือร้นและสนุกสนานตื่นตัวในขณะที่เรียนเพื่อ
ลดความเบื่อหน่าย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติ

1. ออกแบบภายในชุดการเรียน ให้มี
กระบวนการฝึกปฏิบัติ หรือกิจกรรมการเรียนรู้สืบค้น
นอกห้องเรียนมากขึ้น
2. ระหว่างการใช้ชุดการสอน อาจารย์
ผู้สอนควรมีกิจกรรมเสริมให้ผู้เรียนเกิดความ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาผลการใช้ชุดการสอน กับตัวแปร
อื่น เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม
หรือการระดมความคิด เป็นต้น
2. ศึกษาผลการใช้ชุดการสอนที่เสริมสร้าง
กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

เอกสารอ้างอิง

- กัณธร บุญเจริญ. (2550). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บไซต์ รูปแบบที่แตกต่างกัน เรื่องการเขียน สำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี*. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขวัญตา ทองใบ. (2553). *การพัฒนาชุดการเรียน เรื่อง ป่าชายเลน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหลวงพ่อบ้านคลองด่านอนุสรณ์อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ*. (ปริญญาานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุไรรัตน์ สวัสดิ์, ชลชลิตา แดงนารา และวิมลพร ระเวงวัลย์. (2552). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่มีการทดสอบย่อยกับกลุ่มที่ไม่มีการทดสอบย่อย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). *เอกสารการสอนชุดวิชาการเรียนการสอนเล่ม 2 หน่วยที่ 8-15*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นลินี อินดีคำ. (2551). *ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารรอบตัวสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์.
- พีระพงษ์ สุขแก้ว. (2548). *การจัดการความรู้สู่ความเป็นเลิศทางภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ปราชญ์สยาม.
- มนตรี แยมกลีกร. (2550). *เกณฑ์ประสิทธิภาพในงานวิจัยและพัฒนาสื่อการสอน*. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 19(1), 13-16.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2537
- สุรวาท ทองบุ. (2550). *การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม : อภิชาดการพิมพ์.
- Duan, Jam E. (1973). *Individualized Instructional Program and Materials*. New Jersey : Prentice – Hall Inc.
- Meeks, Elija Bruce. (1972, February). Learning Packages Versus Conventional Methods of Instruction. *Dissertation Abstracts International*, 32(8): 4295 – A.
- Vivas, David A. (1985, September). The Design and Evaluation of a Course in Thinking Operations for First Graders in Venezuela. *Dissertation Abstracts International*, 46(3): 603 – A.

